

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177 PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina, Italija	Lir 28.000
	Letna inozemstvo	Lir 40.000
	Letna inozemstvo, USA dol.	30
	Poštno čekovni račun: št.	11234499

Leto XXXVIII. - Stev. 16 (1896)

Gorica - četrtek, 17. aprila 1986 - Trst

Posamezna številka Lir 600

Božji načrt odrešenja Oljna vejica judovski skupnosti

Četrta velikonočna nedelja, letos 20. aprila, je spet Nedelja duhovnih poklicev. Pri vsem tem se nam porajajo razna vprašanja, med njimi kot prvo:

CEMU SPLOH DUHOVNIKI?

Odgovor na to vprašanje najdemo v dveh stavkih sv. pisma nove zaveze. Prvega nam posreduje evangelist sv. Janez, ki pravi: »Bog je svet tako ljubil, da je poslal svojega edinega Sina, da bi se svet po njem zveličal.« V drugem stavku so pa Jezusove besede apostolu Petru: »Hodi za menoj, naredil te bom za ribiča ljudi.«

Ze iz teh dveh izjav zvemo, da je tak pač božji načrt. Bog hoče pripeljati vse ljudi v nebesa. Zato je poslal na svet svojega Sina. Ta nam je s prelitanjem krvi na križu vrnil božje življenje in tako odprl nebesa. Svoje delo je potem zaupal ljudem, do konca sveta. Najprej je poklical učence, za njimi pa kliče duhovnike. Ti naj vodijo njegovo božjo družino, ljudem naj oznanjajo njegov nauk in jim delijo božje skrivnosti.

Duhovniki se torej nismo postavili sami. Zavedamo se, da nas je postavil Bog. Kristus sam je dejal: »Niste vi mene izbrali, ampak jaz sem vas izvolil, da obrodite sad in vaš sad ostane.«

Ceprav je v očeh nevernega sveta duhovnikovo življenje večkrat izgubljena eksistenca, se moramo v vsej ponižnosti zavedati, da je v božjem načrtu duhovnikova služba od vseh poklicev na svetu sploh najodličnejša služba: duhovnik je pritrjen v same božje skrivnosti. Apostol Pavel se je tega dobro zavedal in je zato zapisal: »Od Kristusa smo poslani, kakor da Bog po nas govori. Imejte nas za upravitelje božjih skrivnosti.«

V našem času je nekdo dejal: »Svet potrebuje bankirje, potrebuje industriale, zdravnike in umetnike. Potrebuje pa tudi ljudi, ki bodo služili bistvenemu, ljudi, ki bodo znali povedati besedo takrat, ko postanejo vse besede tega sveta nekoristne; besedo, od katere bodo žarele oči tedaj, ko bodo vse zvezde ugasnile; besedo, ki bo znala odpreti studenec, ko bodo vsi izviri tega sveta zaprti.«

NADALJEVALCI KRISTUSOVEGA DELA

Ceprav je Kristus poklical učence k sebi, da bi bili z njim, jih je poklical tudi zato, da bi mu bili na vojo, da bi jih pošiljal pridigovati in oznanjati, da bi bili apostoli za druge. Nadaljevali naj bi torej njegovo delo, pa se spet vračali k njemu, se z njim pogovarjali, kako vršijo svojo službo, od njega prejemali nova naročila in navodila.

Kristus pošilja nas duhovnike k telesno in duševno bolnim, k trpečim, grešnim, slabotnim, neukim, malim in odraslim, k revnim in bogatim, k vernim in nevernim, k oddaljenim. Prosimo Kristusa, naj nam da milost, da bodo prav ti videli v duhovniku predvsem dobrega, plemenitega, razumevaločega in poštenega človeka. In da se jim bodo morda prav na ta način razpršili predsodki in bo vsak zaslužil, da je za duhovnikom Kristus, ki po duhovniku in skupaj z njim nastopa, oznanja in deluje.

RAZPETI MED DVA SVETOVA

Gotovo je, da je duhovnik glasnik drugega, višjega, presežnega sveta. Toda čim bolj je poln nadnaravnega duha vere, čim bolj je ves doma v drugem svetu in čim resneje jemlje svojo hojo za Kristusom, toliko bolj bo mogel opravljati svojo vlogo med ljudmi. Zato se mora od dne do dne truditi, da bo mogel z apostolom Pavlom govoriti: »Živim, pa ne več jaz, ampak v meni živi Kristus.«

Prav zato, ker mora duhovnik postati drugi Kristus, mora obenem ostati tudi človek. Kristus je postal človek, da je mogel živeti med ljudmi. Hotel je ljudi kot svoje brate in sestre voditi v dom nebeškega Očeta.

Tako živi duhovnik razpet med dva sveta. Je priča in glasnik ter oznanjevalec

drugega sveta, proti kateremu mora voditi ljudi. Pa kljub temu želi in mora ostati v vsem tudi človek. V tem pa ni nobenega nasprotja. Človek v duhovniku ni nekaj, kar je treba odstraniti, temveč je treba to človečnost samo prečistiti. Duhovnik mora biti človek med ljudmi.

S tem ni rečeno, da je duhovnik zgolj socialni ali kulturni delavec. Duhovnik mora ljudem pokazati, da zaradi tega, ker je duhovnik, ni manj vreden in pohabljen človek. Čeprav je potopljen v nadnaravni svet, zna kljub temu ceniti naravne vrednote in ima čut in smisel za življenje sodobnega sveta, v katerem živi in deluje.

ZAKAJ JE DUHOVNIKOV VEDNO MANJ?

Ce se v zadnjem času v Sloveniji, da ne govorimo o naših krajih na Primorskem, srečujejo z občutnim padcem števil tistih, ki se odločajo za Boga, to še ne pomeni, da Bog iz naše srede kliče manj mladih, kakor jih je klical v preteklosti. Zmanjšanje števil poklicev lahko pomeni le to, da mladi iz različnih razlogov na božji klic ne odgovorijo pritrilno. Koliko je za to krivo okolje (torej tudi vsak izmed nas), je pač vprašanje posameznikove občestvene vesti.

Seveda pa smo lahko trdno prepričani, da bo Bog obudil nove duhovniške in redovniške poklice, če se bo božje ljudstvo bolj dosledno oklepalo evangelija in po njem živelo. Najučinkovitejše zdravilo zoper vse težave v Cerkvi je pričevanje evangelijskega življenja. Treba pa je upoštevati tudi znamenja časov, sprememb v Cerkvi in družbi, toda vse to ne more nadomestiti tistega, kar je edino potrebno: evangelijske svetosti v Cerkvi. Le ta pa se hkrati izraža in temelji v povezanosti z Bogom, ki je edini zares svet in edini posvečujoč.

DR. LOJZE SKERL

Pokrajinski kongres SSK na Tržaškem

V soboto 12. aprila je bil v Finžgarjevem domu na Opčinah pokrajinski kongres Slovenske skupnosti. Izčrpno poročilo o strankinem delovanju je podal politični tajnik dr. Harej, ki je obravnaval vse glavne probleme in dogodke v zadnjem mandatnem obdobju, pobude in odločitve, ki jih je stranka izvedla oziroma sprejela. Posebej se je zaustavil pri težkem gospodarskem položaju na Tržaškem ter razlogih, zaradi katerih SSK sodeluje v odborih tržaške občine in pokrajine. Govoril je tudi o šolskih problemih in o problemih zdravstva v okviru Krajevne zdravstvene enote. Prikazal je tudi napore in prizadevanja za doseg pravične manjšinske zaščite, pri čemer je spomnil, da je danes položaj slabši kot pred leti, ko so nekatere vsedržavne stranke klonile pred javnim mnenjem in nacionalističnimi pritiski po minimalni stopnji zaščite.

Tajnik dr. Harej je v poročilu tudi poudaril, da so osnova strankinega obstoja in delovanja načela narodne samobitnosti, demokracije in političnega pluralizma, socialne pravičnosti in narodne enakopravnosti, h katerim spadata kot posledica in dopolnilo načeli svobode in človekovega dostojanstva. Ker je politično delovanje skrb za reševanje stvarnih problemov, mora stranka usmerjati svoja prizadevanja v uresničevanje svojih idealov in programov. Iz tega izhaja potreba, da je stranka prisotna — če so dani pogoji —, kjer se odloča o upravnem, gospodarskem, družbenem, kulturnem in političnem življenju.

Na gospodarskem področju SSK zagovarja takšen razvoj, ki bi ovrnil splošno nezadovoljstvo ljudi in zemljepisno lego Trsta kot stičišča med različnimi blagovnimi in kulturnimi tokovi. Tudi zavoljo tega zagovarja ohranitev in razvoj gospodarske osnove posameznikov in celotne narodne skupnosti, odprto mejo, skupni kulturni in sploh duhovni prostor ter

Papež Janez Pavel II. je to nedeljo, 13. aprila, obiskal judovski sinagogo v Rimu in se tam srečal s člani judovske skupnosti, ki živi v tem mestu. Napovedani obisk je javno mnenje kar precej pretresel, kajti gre za neko novo odpiranje Cerkve, ki je sicer logično, a je bilo pred zadnjim koncilom še neizvedljivo.

Bil je II. vatikanski cerkveni vesoljni zbor, ki je med drugim sprejel trditve: »Ker je torej tako velika duhovna dediščina kristjanom in Judom skupna, hoče cerkveni zbor spodbuditi in priporočiti njihovo medsebojno spoznanje in enjenje, kar je predvsem sad svetopisemskih in bogoslovnih srečanj ter bratskih pogovorov.« Tudi je katoliška Cerkva na tem koncilu z dokumentom »Nostra Aetate« zavrgla obtožbo bogomora, ki naj bi ga zagrešil ves judovski narod. »Krivde za smrt Kristusa ni mogoče pripisati vsem tedaj in danes živečim Židom,« je rečeno v tem dokumentu. Janezu Pavlu II. je ta lista izhodišče za njegov zgodovinski korak.

Papežev odločitev so seveda v svetu različno komentirali. V arabskih državah, zlasti tistih, ki Izraelu ne priznavajo pravice obstoja, je novica o obisku povzročila vsaj nelagodnost, če ne nasprotovanje, maltem ko so jo v Izraelu sprejeli kot prvi korak k priznanju judovske države s strani Vatikana. Eden temeljnih razlogov za razhajanje je gotovo različnost pogledov na Jeruzalem kot sveto mesto tako za kristjane kot mohamedance kot za Jude. Vsa tri velika verstva se potegujejo za prost dostop do Jeruzalema, ki naj bi postal zaradi svojega svetega značaja odprto mesto.

Pa pustimoraje ob strani politična ugibanja, čeprav ima vsako papežovo javno dejanje tudi svojo politično težo. Prav gotovo pa je v ospredju tega obiska iztegnjena roka in oljna vejica, ki ju

papež pouja judovski verski skupnosti in narodu, iz katerega je izšel Odršenik.

OBDOBJA PROTIJUDOVSE NESTRPNOSTI

»Od začetka pa ni bilo tako,« bi lahko rekli s sv. Pavlom. V evangeliju sicer nikjer ne najdemo osnove za odklanjanje Judov ali celo pozivanja k sovraštvu do njih, pa se je vendar že v prvih stoletjih dogajalo, da so krščanski pisci z ostrimi in dostikrat hujskaškimi besedami nastopali zoper judovsko skupnost.

Predsodki, zlasti pa nepoznavanje judovstva, so med kristjani pogladi globoke korenine. Judje so bili tisti, ki so od rimskih oblastnikov izsilili Jezusovo smrtno obsodbo. Iz njihove srede je izšel Mesija, ki so ga oni odklonili in zavrgli. To in njihova drugačnost (življenjska trdovitost, iznajdljivost in nadpovprečna nadarjenost — večkrat so jih zaradi tega dolžili zvez s hudičem — pa njihovo življenje ob robu družbe, zaprti v »gete«), vse to je prispevalo, da jih je krščanska družba odklanjala. In do sovraštva je bil od tod le majhen korak.

Pri tem je prišlo do odlokov, ki se nam v 20. stoletju zdijo skoraj nepojmljivi. Tako je IV. lateranski koncil leta 1215 določil, da se morajo ti ljudje, obdolženi bogomora, bogoskrunstva in oduševstva, oblačiti drugače kot kristjani. Koncil v Baslu je leta 1434 storil še korak naprej: židje ne smejo obiskovati univerz, njihovi zdravniki ne smejo zdraviti kristjanov. Papež Pavel IV. pa je izdal leta 1555 bulo, s katero je določil, da morajo živeti v »getih«, tj. ločenih mestnih četrtih.

Judje v Rimu na splošno niso bili žrtve tako divjih pogromov (preganjanj) kot v Srednji Evropi, a lahko jim tudi ni bilo. Na veliko soboto so morali npr. rabini papeževemu guvernerju mesta na kolenih prinašati darove židovske skupnosti. To je odpravil šele papež Pij IX., ki je tudi dal odpreti vrata getov, a istočasno prepovedal, da bi se Judje drugod po mestu naseljevali. Ni bilo pustnega sprevoda brez sramotnega odra ali voza z židi na njem. Ob postu so bili predstavniki uglednih židovskih družin v Rimu primorani, da so šli poslušat pridige o Kristusovem bogomoru. Na veliki petek se je v bogoslužju pri prošnjah omenjalo »verolomne Jude« (perfidii Judaei). Bil je Janez XXIII. tisti, ki je leta 1958, komaj je postal papež, to prošnjo odpravil. Najdlje pa je protijudovsko razpoloženje proti Judom razveljal Hitler, ki je spretno izbral nekdanje protijudovsko razpoloženje kristjanov in dal v teku svoje strahovlade po svojih oprtnikih pomoriti kar šest milijonov Židov.

KRISTJANI SPREMEMIJO SVOJ ODNOS

In prav tedaj pa so se kristjani pokazali v drugačni luči. Zmagala je zapoved ljubezni. Zelo veliko Judov, ki so preživeli drugo svetovno vojno, se ima za svojo rešitev zahvaliti kristjanom. Za vatikanskimi židovi, po različnih samostanih in drugod so preganjani Judje našli zatočišče. Giuseppe Roncalli, kasnejši papež Janez XXIII., med vojno apostolski delegat v Turčiji, je tam iz rok nacistov rešil ladjo z 200 židovskimi otroki. Na tisoče judovskih otrok je dobilo nov dom v krščanskih družinah. Na Danskem so škofje ogorčeno protestirali proti sovrašnemu pisanju zoper Žide. Katoliške žene na Madžarskem so demonstrativno nosile rumene zvezde na hrbtu (te so morali nositi pod Hitlerjem vsi pripadniki judovske skupnosti) in tako pokazale svojo solidarnost z njimi.

To pa so le drobci ogromnega mozaika dobrote, junaštva in krščanske solidarnosti. In izjava II. vatikanskega cerkvenega zbora »Nostra Aetate« — dokument je bil sprejet z 2.221 glasovi za in 88 proti — je praktično nadaljevanje tega, kar so tisoči kristjanov junaško izpričali v moči evangelija.

Takole pravi koncilski izjava: »Razen tega Cerkev, ki zameta vsa preganjanja zoper katerekoli ljudi, ob spominu na dediščino, ki jo ima skupaj z Judi, obžaluje — a ne iz političnih razlogov, marveč iz nagibov evangelijske religiozne ljubezni — sovraštvo, preganjanja in izraze antisemitizma, naperjene zoper Jude v katerem koli času in od kogarkoli.«

Ta izjava pomeni odločen prelom s preteklostjo, akoravno so prav zadnji čas v zvezi z napovedanim papeževim obiskom v judovski sinagogi objavili podatke, ki pričajo, da 80 % kristjanov še živi s starimi predsodki, da se celo mnogo duhovnikov ne more sprijazniti s stališči, ki jih je zavzel glede Judov zadnji koncil.

In prav zato je korak, za katerega se ja odločil Janez Pavel II., res zgodovinski in vreden Kristusove Cerkve.

J. k.

Nočni napad na Libijo

Severnoameriški predsednik Reagan je v odgovor na terorizem, ki ga izvaja libijski diktator Gedaft širom po zahodni Evropi odredil bombardiranje libijskih mest Tripolija in Bengasija. Izvedlo ga je 18 velenobombnikov, ki so v noči od ponedeljka 14. aprila na torek poleteli z ameriških oporišč v Vel. Britaniji in izvedli kazenski napad. Pri tem je bilo ubitih nad 70 oseb, pretežno civilistov.

Naravno je, da je ta zaplet v Sredozemlju v svetovni javnosti, še posebej pa v Atlantskem zavezništvu, sprožil različne reakcije. Večina držav ta napad obsoja kot neprimeren. Zlasti je vznemirjena Italija, ki se nahaja najbolj blizu prizorišču spopadov. Po ameriškem napadu se je takoj sestal kabinetni svet, ministrski predsednik Craxi pa je poročal v parlamentu in senatu. Še bolj je postal za Italijo položaj vznemirljiv, ko je prišla vest, da je neka libijska topnaka obstreljevala komunikacijsko središče na otoku Lampedusa, ki leži južno od Sicilije. Obrambni minister Spadolini je takoj nato izdal vojaškim silam nalog, naj oogo pripravljene.

Južnotirolski kongres v Meranu

V soboto 12. aprila je bil v Meranu 34. redni kongres Južnotirolske ljudske stranke (SVP), ki je lansko pozno jesen slavila svoj jubilejni kongres. Na sedanjem kongresu je prišlo do raznih, tudi večjih notranjih incidentov. Posebej še, ko so takoj v začetku tirolski strelci (Schützen) uprizorili pravo bučno protestno manifestacijo proti sedanji politiki stranke. Zahtevali so samoodločbo za Južni Tirol in skoraj dejansko preprečili strankinim voditeljem (izmed katerih so nekateri tudi njih poveljniki!), da bi nastopili.

Po dolgotrajnih naporih glavnih voditeljev, med njim sen. Mitterdorferja, ki je predsedoval kongresu, posl. Riza in glavnega tajnika Hospa, je uspelo predsedniku Magnagu podati politično poročilo. V njem se zavzema za dejansko uresničenje znane paketa, nato pa tudi vabi Avstrijo, naj odločno podpre zahteve južnotirolske manjšine. Obenem je dr. Magnago podal podrobno sliko gospodarskega in socialnega stanja na Južnem Tirolskem. Zavrnil je tudi vsake obtožbe »apartheida«, to je umetne etnične ločitve in polemiziral z rimsko vlado, zlasti z ministrom za dežele Viziznjem, ki je pri vladi zadožlen za manjšinske zadeve.

Kongresa SVP se je kot gost udeležil tudi deželni tajnik Slovenske skupnosti dr. A. Bratuž, ki se je pri tem srečal z nekaterimi južnotirolskimi parlamentarci rimskega in evropskega parlamenta. Posebej se je še sestal s senatorjem S. Fontanarjem, predlagateljem zakonskega osnutka SSK v senatu, s katerim je obravnaval zadeve sedanje zakonodajne poti za odobritev zaščitnega zakona.

Smo Slovenci res obsojeni na smrt?

(OD NAŠEGA DOPISNIKA)

Miodrag Bulatović, sedanjí predsednik srbskih pisateljev, naj bi ta mesec prevzel enoletni mandat predsednika Združenja književnikov Jugoslavije. Na ta položaj so ga predlagali srbski pisatelji, ki so letos na vrsti, da iz svojih članov izberejo kandidata za predsednika, ki je vsako leto iz druge republike.

Zakaj so srbski književniki predlagali Bulatovića, četudi so vedeli, da se bodo s tem zamerili vsaj Slovincem, če bi tudi njihovega kandidata obojevali vsi drugi? To navsezadnje niti ni posebno težko ugotoviti. Javna skrivnost je, da je Bulatović ob popisu prebivalstva, leta 1981 hodil po Ljubljani, kjer živi (!), okoli vseh znancev in jih nagovarjal, naj v rubriko »narodnost«¹ vpišejo »Srb«. »Da nas bo več!«, je še pojasnjeval začudenim Črnogorcem in Bosancem.

Ni znano, če so srbski pisatelji namerno uprizorili direndaj z Bulatovićem. In če so, potem jim je mogoče očitati nič manj kot obnavljanje velikosrbskih idej. Z Bulatovićem je to še toliko lažje, ker on sploh ni Srb, ampak Črnogorec (iz Bijele-ga Polja), ki pa samega sebe ima za Srba.

Veliko prahu je po tej kandidaturi dvignil odločen slovenski protest proti Bulatoviću kot predsedniku vseh jugoslovanskih pisateljev. O tem, zakaj ga je Društvo pisateljev Slovenije zavrnilo, malo kasneje: najprej velja povedati, kako so si po tem ukrepu slovenskih pisateljev sledili dogodki.

V Beogradu so nekaj dni za tem sklicali izredno sejo srbskih pisateljev in v nič kaj diplomatskem jeziku sporočili, da je slovenski protest »institucionalizirana, nacionalistična gonja proti Miodragu Bulatoviću in proti srbskim pisateljem nasploh«.

Potem je vse teklo prav nevsakdanje hitro. Ze nekaj dni za tem napadom na Slovenijo so Bulatovića zavrnilo kosovski književniki z obrazložitvijo, da predlagani kandidat »ne pojmuje pravilno mednarodnih odnosov v Jugoslaviji«. Vojvodinski pisatelji so ga nato podprli, vendar s pripombo, da bi bilo treba najti kandidata, ki bi ga podpirala vsa nacionalna društva pisateljev. Nekaj podobnega so ukrenili tudi v Makedoniji. V Bulatovićevi rodni Črni gori pa so ga odločno zavrnilo z enako obrazložitvijo kot na Kosovu in še dodali, da je Bulatović »doslej že velikokrat pokazal sovražen odnos do enakopravnosti narodov v Jugoslaviji«. In prav pred koncem tega dogajanja so ga zavrnilo še Hrvatje z enim glasom proti dvema vzdržanima.

Srbi pa le vztrajajo pri Bulatoviću in odrekajo drugim pravico, da bi se »vmešavali v to, koga oni predlagajo«.

»Če bi bil Bulatović izvoljen, bo Društvo pisateljev Slovenije izstopilo iz Zveze književnikov Jugoslavije«, so ob zavrnitvi sporočili v Ljubljani. So pa tudi dodali, da človek, ki zanika obstoj narodov v Jugoslaviji, ne more predstavljati vseh jugoslovanskih pisateljev pred svetom, četudi njegov mandat traja samo eno leto.

Združenje književnikov Jugoslavije je za zdaj uspelo skleniti, da preloži volitve za en mesec, v tem času pa se skušajo dogovoriti za skupnega kandidata.

Bi pa ne bilo tako narobe, če vendarle pogledamo, kaj bi se zgodilo, če bi takle Bulatović postal predsednik. Nič ni treba prerokovati, vsak si lahko odgovori sam. Samo nekaj »posebnosti«² srbskega pisatelja, črnogorskega rodu, živečega v Sloveniji, Miodraga Bulatovića si oglejmo!

V Sloveniji že nekaj let obstaja tako imenovano jezikovno razsodišče pri Socialistični zvezi delovnega ljudstva (SZDL). To razsodišče v časnikih objavlja svoja strokovna mnenja na podlagi prijav posameznih ljudi ali organizacij. Razume se, da je že na začetku imelo veliko dela s pojavom vse bolj grobe prodiranja srbskih in hrvaških besed v slovenščino. Miodragu Bulatoviću pa je ob tem šinilo v glavo in organiziral je dvesto delavcev iz Bosne, da so družno pisali Jezikovnemu razsodišču protest, zakaj da napada jezike drugih narodov. Jezikovno razsodišče pa je dejansko le varovalo slovenščino. Zanimivo je bilo, da so bila ta pisma dvestih delavcev podpisana tudi z naslovi piscev. Jezikovno razsodišče je načrtno raziskovalo te naslove in ugotovilo, da niti eden od podpisnikov ni živel na naslovu, ki ga je napisal. Tudi tak je Miodrag Bulatović.

Leta 1982 je isto Jezikovno razsodišče organiziralo v Cankarjevem domu v Ljubljani javno tribuno o svojem pomenu in delu. Navzoč je bil seveda tudi Bulatović. Pripeljal je televizijsko ekipo iz Beograda in časnikarje iz Sarajeva, Novega Sada in Beograda. Pred približno 600 ljudmi in pred kamerami je izjavil, da je po-

četje Jezikovnega razsodišča tako, da bi njegove članke lahko imenovali »Arijce«.

Bilo je leta 1983. Revija Teles iz Ljubljane je Bulatovića podtaknila »bombox«. Obiskal ga je časnikar te revije in imel z njim navidez resen pogovor. V tem pogovoru je Bulatović izjavil, da je neumno zavzemati se za slovenski jezik, ker da je v Jugoslaviji mogoče edino »jugoslovanski jezik«. Seveda na vprašanje, kakšen naj bi bil ta jezik Bulatović ni odgovoril; ni pa treba veliko modrosti, da ugotovimo, da je s tem mislil srbsčino.

In tako naprej...

Zdaj pač samo še upamo, da ta človek vendarle ne bo izvoljen za predsednika pisateljev. V enem letu pač ne bi mogel pred svetom zanikati obstoja Slovincem, gotovo pa je, da nam je namenil, poenostavljeno povedano, smrt. Zato pač nima pravica zastopati nekoga, ki bi ga rad zbrisal z zemljevida ljudstev.

Gospodarska komisija SSK o termocentrali na premog

Kospodarska komisija Slovenske skupnosti je preučila sklepno poročilo posvetovalnega znanstvenega odbora o termoelektrarni na premog pri Orehu v Miljskem zalivu. Pri tem je ugotovila, da je omenjeni znanstveni odbor, ki ga je imenovala deželna uprava, glede na poverjenosti mu mandat korektno opravil svojo nalogo. Vzel je namreč v pretres glavne vidike in probleme, povezane z izgradnjo omenjene termoelektrarne ter jih obravnaval v luči sodobnih znanstvenih metod in spoznanja za preprečevanje škodljivih posledic.

SSK je že pred dvema letoma prva med političnimi organizacijami na Tržaškem zavzela odklonilno stališče o postavitvi termoelektrarne na premog in to stališče utemeljila s tehtnimi razlogi strokovnega, gospodarskega, ekološkega in mednarodnega značaja.

Danes — po objavi študije znanstvenega odbora — lahko samo še bolj prepričano potrdi svoje nasprotovanje postavitvi termoelektrarne v Miljski zaliv. Razlogi so v glavnem vsi tisti, ki jih izčrpnjeje in dokumentirano navaja tudi sklepno poročilo znanstvenikov. Hkrati želi SSK v podporo svojemu stališču naknadno podčrtati še naslednja dejstva in okoliščine:

1. - V pasu od 8 do 10 km od načrtovane termoelektrarne živi (samo tostran meje v Italiji) nad 250 tisoč ljudi, ki bi nosili vse posredne in neposredne učinke objekta. Od teh učinkov je res nekaj pozitivnih (gospodarski razvoj nekaterih dejavnosti, dooločeno število zaposlenih, finančni priliv v krajevne uprave ipd.), znatno več pa je negativnih, ki jih pozitivni učinki nikakor ne morejo odtehati. Prizadeti prebivalci (posebno še tržaške, miljske in dolinske občine) bi ta ko morali plačati previsok »davek«³ za proizvodnjo energije, ki je Trst ne potrebuje in bi v glavnem šla drugam.

2. - Za vedno bi bile uporabljene zadnje razpoložljive površine v industrijski coni, kjer bi se lahko razvile druge tehnološko sodobne »čiste«⁴ industrije.

3. - Ne smemo pozabiti, da bi za prenos električne energije morali zasesti za daljnovode, še znaten pas ozemlja, vsaj do Padrič ali celo do Tržiča.

4. - Objekt je v nasprotju s celotno zamisljivo bodočega razvoja Trsta kot središča za znanstvene raziskave in tehnološke uporabe zadevnih izsledkov (glej znanstveno središče pri Miramaru, raziskovalno področje pri Padričah, sinhron, Center UNIDO) in še posebej z izgledi novih turističnih pobud v teku ali v načrtu (v Miljskem zalivu in ob tržaški obali nasploh).

5. - Upoštevanje vseh varnostnih pogojev bi znatno povečalo investicijske in obratovalne stroške, tako da bi investicija ne bila več ekonomsko zanimiva.

6. - Iz navedenih razlogov ustanova Enel ne namešča najsodobnejših naprav za preprečevanje vseh škodljivih posledic takšnih elektrarn, kar potrebujejo vsi dugi podobni primeri v državi in odklanja uporabo metana ob posebnih klimatskih pogojih.

7. - V državi danes ni oblastnega organa, ki bi učinkovito nadzoroval izvajanje sprejetih obveznosti proti onesnaževanju zlasti ne v pogledu velikih podjetij z državnim kapitalom (kot je primer Enel-a).

8. - Odlaganje velikih količin pepela in blata iz čistilnih naprav ostaja še od-

Cerkev v Južni Koreji si prizadeva za demokracijo

Seulski nadškof kardinal Stephen Kim je v pridigi pri maši v seulski stolnici javno opozoril oblasti, da si ljudje želijo demokratično družbeno ureditev. Da bi to dosegli, je treba spremeniti sedanjo državno ustavo. Nova ustava naj bi ljudem dovoljevala, da bi sami odločali, kdo bo državni predsednik. Sedanjí južnokorejski predsednik Chun, ki je prišel na oblast z vojaškim udarom, namerava sicer leta 1988 odstopiti, vendar je že povedal, da si bo sam izbral naslednika.

Katoliški opozicijski politik Kim Dane Jung, predsednik Sveta za demokracijo, Nova južnokorejska demokratska stranka in njen predsednik Lee Min Woo so že začeli široko akcijo za takšno ustavno reformo. Svet je tudi objavil izjavo, v kateri nenasilni boj Mahatma Gandhija ocenjuje kot zgled prizadevanja za svobodo države. Pristaši južnokorejske opozicije zahtevajo izpustitev okrog tisoč političnih zapornikov in državljanske pravice zase.

Poklicanost Cerkev in poklici v Cerkvi sami

Cerkev združuje vse poklice, ki so božji dar v zgodovini odrešenja; poleg tega je Cerkev sama v globini svojega bistva skrivnost poklica. Ob koncu vekov bo ta Cerkev dosegla svojo dovršitev v poveličanju, ko se bodo v vesoljni Cerkvi zbrali pri Očetu vsi pravični od Adama do pravičnega Abela.

Dejstvo je, da je v skrivnosti Cerkve prisotno delovanje enega in troedinega Boga. Ker prihaja vsak poklic od Boga, se to ne dogaja neodvisno od Cerkve, temveč v Cerkvi, po posredovanju Cerkve in za Cerkev. Bog je poklical vse ljudi,

OD TEDNA DO TEDNA

■ Jugoslovanski veleposlanik v Vatikanu Stefan Cigoj je pred časom že obiskal tržaškega škofa Bellomija in videmskega nadškofa Battistija, sedaj pa je to storil tudi pri goriškem nadškofu Bommarcu. Pogovarjala sta se o konkretnih vprašanjih, ki zadevajo slovenske vernike, Cigoj pa je tudi poudaril pomembnost pisma vseh treh škofov, ki so ga naslovili na italijanski parlament v zvezi z globalno zaščito slovenske narodnostne skupnosti.

■ Kakih 30 km severovzhodno od Bologne je med postajama Bolognina in Camposanto iztiril na enotirni progi zaradi usada na nasipu brzovlak Rim-Brenner. Vseh vagonov je bilo 15 s 300 potniki. Prevrnili so se štirje vagoni, pri čemer je bilo ranjenih 38 potnikov.

■ Zunanji ministri Evropske gospodarske skupnosti (EGS) so se na zahtevo Italije in Španije nujnostno na začetku tega tedna sešli v nizozemski prestolnici Den Haagu, da sprejmejo primerne ukrepe v zvezi z zaostritvijo spora med Libijo in ZDA. Soglasno so se izrekli proti vojaški rešitvi krize, skoraj soglasno tudi zoper gospodarske sankcije zoper Libijo. Odklonili so poziv Washingtona k bojkotu libijske nafte, pač pa dali razumeti, da je diktator Gaddafi glavni podpihovalec mednarodnega terorizma.

■ Apostolski vikar v Tripoliju, prestolnici Libije, msgr. Giovanni Martinelli je bil v mestu Bengasiju, kamor je prišel na pastoralni obisk, aretirani skupaj s tremi redovniki in redovno sestro. Sledilo je dolgo zasiljevanje. Naravno je vest o škofovi aretaciji nelagodno odjeknila v Vatikanu. Škof ima 44 let, bil je rojen v družini italijanskih naseljencev v mestu Misurati (Libija) ter do sedaj ni imel kakih težav s strani libijskih oblasti. Po štirih dneh pa je bil spuščen na svobodo, kakor tudi vsi ostali aretiranci.

■ V Zagrebu se je pričel proces proti 86-letnemu bivšemu notranjemu ministru ustaške Hrvaške Andriju Artukoviću. V obtožnici so navedena štiri kazniva dejanja, zaradi katerih je bil Artuković izročen Jugoslaviji. Obtoženec prisostvuje sojenju v stekleni kabini, napolnjeni s slabim zdravstvenim stanju. Zanj skrbi pet zdravnikov in dve bolniški sestri, branijo pa ga trije odvetniki.

Smrt mehiškega kardinala

V mehiškem glavnem mestu je umrl v 90. letu starosti kardinal Miguel Dario Miranda y Gómez. Nadškofijo je vodil v letih 1956 do 1977. Šest let je bil tudi predsednik konference latinskoameriških škofov (Celam). Po njegovi smrti šteje kardinalski zbor 148 članov.

Blagoslovitev župnijskega doma »Emil Vester«⁵ na Repentabru v nedeljo 9. marca letos. Tržaški škof Bellomi (ob njem škofov vikar za Slovence dr. Lojze Skerl) posluša pozdravne besede g. Toneta Bedenčiča SDB, župnika na Repentabru

da bi bili deležni njegovega življenja in to ne posamezno, temveč da bi jih združil v eno in edino ljudstvo, kateremu bi se pridružili njegovi razkropljeni sinovi in bi vsi enotno v popolnem soglasju posvetili svoje moči za gradnjo Cerkve.

POKLICANOST VSEH V CERKVI

Cerkev, najsibbo vesoljna ali krajevna, je zgrajena vedno na poklicanosti in poslanstvu; to pomeni, da je vsa Cerkev poklicana in poslana v svet kot sredstvo odrešenja; torej so v Cerkvi vsi poklicani in poslani. Vsakdo je namreč poklican k sodelovanju vesoljnega poslanstva Cerkve s pričevanjem vere, z oznanjevanjem, s prejetjem Evharistije in drugih zakramentov, z molitvijo, z življenjskim pričevanjem, z dejansko ljubeznijo in različnimi oblikami apostolata v moči duhovništva, ki ga je prejel pri zakramentu sv. krsta.

Poklicanost h krstu privede kristjana do izbire življenjskega stanu. To bo uresničeval v Cerkvi, pripravljen služiti v različnosti služb in bo tako z lastnim svojvrstnim doprinosom prispeval k odrešenju sveta.

Vsi kristjani so kot laiki poklicani k sodelovanju za prihod božjega kraljstva v vsakdanjem življenju, v sprejemanju dejanske laične službe. Ko je Gospod Jezus ustanavljal Cerkev, jo je hotel obdariti s posebnimi poslanstvi v službi skupnosti in njegovega kraljstva. Zato so po Kristusovi volji nekatere službe v Cerkvi potrebne za bitnost Cerkve, ostale pa so usmerjene kot dopolnilo v isti blagor.

(Dokumenti CEI)

Ni razlogov, da ne bi bila enotna delegacija še naprej enotna

Prejeli smo s prošnjo za objavo.

V zvezi s člankom »Je enotna slovenska delegacija res enotna?«, ki ste ga objavili v 14. številki letošnjega Katol. glasa želim dodati nekaj pojasnil. Vaš dopisnik prihaja namreč od nekaterih zgrešenih zaključkov ob prebiranju časopisnega poročila o srečanju delegacije SKGZ s Komisijo za manjšinska vprašanja pri SZDL Slovenije, ki ga je objavil Primorski dnevnik.

V prvi vrsti je treba upoštevati, da je časopisno poročilo le povzetek dolge razprave, zaradi česar mnogokrat odpade marsikatera podrobnost, ki bi nekatere trditve in sodbe bolj pojasnila.

Uvodno poročilo o položaju slovenske narodnostne skupnosti v Italiji je na omenjenem srečanju obravnavalo sedanji položaj v zvezi z zaščitnim zakonom. Zato ni bil podan celoten historiat, v katerem bi bili navedeni vsi zakonski osnutki. Ocen osnutka KPI je bila odgovor na izrecno vprašanje enega prisotnih. Nič čudnega torej, če ni bil omenjen osnutek SSK, kakor niso bili omenjeni osnutki DP, neodvisne leveice, KD in memorandum SKGZ.

Za tistega, ki pozorno zasleduje dogajanja okrog zakona, ni nobene skrivnosti, da se v okviru vladnih strank (v Rimu) le socialistična stranka resno prizadeva, da bi čimprej do zakona prišlo. V tej stranki so sicer struje, ki ne kažejo večje odprtosti do naših zahtev, a kljub temu niso zanemarljive tiste sile, ki so nam naklonjene in se trudijo, da bi bil zakon čim boljši. Da je ta trditev točna, je najboljša pričča Krščanska demokracija. Njeni predstavniki v deželi Furlaniji-Juljski krajini so večkrat izrazili zaskrbljenost bodisi zaradi »prenapetih stališč vlade, katerih posledic ni mogoče predvidevati«⁶ (Biasutti), bodisi z zahtevo, da je treba »opustiti maksimalistične zahteve«⁷ in da »je socialistični zakonski predlog nesprejemljiv in celo škodljiv«⁸ (Coloni). Kakšnega mnenja so republikanci in liberalci, so v zadnjih tednih obširno pisali časopisi.

Glede enotne slovenske delegacije je bil na srečanju omenjen razkorak med vsesplošnim poudarjanjem njene nenadomestljive vloge v obrambi interesa celotne skupnosti in njeno odsotnostjo v zadnjem času. Pri tem so bila omenjena različna gledanja na morebitne bodoče javne manifestacije ali naj bodo samo slovenske ali tudi take, ki bi se jih aktivno udeležili tudi nam naklonjeni Italijani.

Če prav razumem, vaš člankar razlaga stališče o »mešanih«⁹ manifestacijah kot razširitev Enotne slovenske delegacije tudi na predstavnike italijanske narodnosti. To seveda ne bi bila več slovenska delegacija in kaj takega ni doslej nihče predlagal na številnih skupnih zasedanjih delegacije same. Zato se mi zdi nemestno zaključek, da mora »SSK preveriti, do kakšne mere je še lahko v tej delegaciji prisotna«.

Boris Race

O Francetu Bevku in slovenski kulturi

V ciklusu predavanj o značilnostih in vplivih različnih kultur — slovenske, italijanske, furlanske, židovske —, ki so ustvarjale in ustvarjajo kulturno zgodovino goriškega mesta, je bil v prejšnji petek v deželni Avditoriji večer, posvečen slovenski prisotnosti v goriškem mestu.

Prof. Lojzka Bratuž je številnemu občinstvu razgrnila bogato in razvejano literarno in kulturno delovanje pisatelja Franceta Bevka. Kot znano, je bilo njegovo življenje tesno povezano z Gorico. Obenem pa je predavateljica v glavnih črtah zarisala našo bogato kulturno ustvarjalnost na Goriškem, ki se vije kot rdeča nit od Trubarja do danes.

Čeprav je moral biti ta pregled strnjen in shematičen, so bila že zgolj našeta imena številnih in pomembnih slovenskih ustvarjalcev za italijanskega poslušalca osupljiva in zgovorna. Ponovno je prišla do izraza resnica, da slovenske kulturne ustvarjalnosti večinski narod premalo ali sploh ne pozna. To seveda ne pomeni naše resignacije, pač pa nas spodbuja v vedno novo odločenost predstaviti same sebe v najlepšem pomenu te besede. In pričujoča priložnost predstavitve našega rojaka Franceta Bevka je bila več kot dobrodošla, plodna in konstruktivna. Upati je, da bo prišlo tudi v prihodnosti do podobnih srečanj, ki lahko samo prispevajo k lepšemu in pristnejšemu sožitju.

Organizator teh kulturnih srečanj je rajonski svet za mestno središče, ki mu gre zaradi tega vse priznanje.

Sovodnje

Poročali smo že o zadnji občinski seji, na kateri so se svetovalci SSK vzdržali v zvezi z vrsto odločitev sklepov.

Naj posebej omenimo gradnjo železniceškega podvoza v bližini sovođenjskega pokopališča. Dela bi morala biti končana do konca maja, ko stopi v veljavo poletni železniški vozni red. Predvideni stroški so se zaradi spremenjene lokacije podvoza zvišali od 42 na 85 milijonov lir. Sam podvoz je širok 5 m, ob strani pa je pol-meter širok zavarovan pločnik za pešce in kolesarje. Novi odsek ceste je dolg 200 m.

Po razpravi o odborovih sklepih je svet odobril najem posojila v višini 73 milijonov za prenovu strehe osnovne šole v Rupi. Po prvotnem načrtu naj bi se streho le popravilo, a se je izkazalo, da potrebuje streha temeljit poseg. Svet je tudi odobril izplačilo stroška nove ogrevalne peči v otroškem vrtcu v Sovodnjah.

Sledilo je poročilo o proračunu za leto 1986, ki ga je podal Klemše. Omenil je zakon Tasco, ki je nejasen in verjetno v tem letu še ne bo odobren, kar seveda vpliva na občinske uprave, ki ne vedo, kako pripraviti zadavne finančne proračune. Klemše je navedel javna dela, ki jih predvideva proračun za leto 1986. V glavnem so ta dela že v izvedbi in sicer: občinske greznice, železniški podvoz, razširitev dveh cestnih odsekov na Vrh in kulturnemu središču ter med Rupo in Pečjo, ureditev okolice pri občinski telovadnici, zgraditev nove strehe osnovne šole v Rupi in garaže za občinske potrebe. Stroški naj bi dosegli 800 milijonov lir.

Zupan pa je seznanil svet o novi trasi plinovoda, ki naj bi šel tudi po sovođenjskem ozemlju. Gre za plin, ki ga bo Alžirija dobavljala Jugoslaviji. Cevod bo gradila družba Snam. Do Palmanove je plinovod že zgrajen. Po načrtu naj bi dosegel jugoslovansko mejo v bližini Mirna. Napeljavno tega plina bi se dalo izkoristiti tudi za potrebe v sovođenjski občini, zato je občinska uprava že stopila v stik z omenjeno družbo Snam in konzorcijem Cafo.

Zupan se je še zahvalil vsem društvom, ki so sodelovala pri akciji za čistočo okolja, pri čemer se je izkazalo zlasti KD Skala iz Gabrij. Vse preveč je ljudi, ki naravo onesnažujejo, zato bi bilo prav, ko bi take skrunilce narave prijavi pri pristojnem organu. - RD

Števerjan

16. občni zbor SKPD »F.B. Sedej«. V dvorani Sedejevega doma se je 21. marca ob prisotnosti številnega občinstva vršil 16. občni zbor števerjanskega prosvetnega društva »F.B. Sedej«. Med gosti so bili tudi predstavniki Marko Brajnik za PD Štandrez, dr. Marilka Koršič za ZSKP in Florjan Planinšek za društvo Briški grič iz Števerjana.

Uvodni pozdrav in govor je imel predsednik Martin Srebernič, ki je poudaril veliko važnost društva, ki si postavlja na prvo mesto nalogo vzgajanja mladine v zavedne katoličane, Slovence in lojalne državljane.

Sledilo je tajniško poročilo Franke Padovan o dejavnosti raznih skupin, ki delujejo v sklopu društva. Podrobno je spregovorila o števerjanskem festivalu, ki stopa letos že v 16. leto in o ansamblu Lojzeta Hledeta; omenila je tudi mladinski in mešani zbor, dalje »Števerjanski vestnik«, glasbeno šolo in delovanje SZ Brda.

Veliko je bilo tudi domačih prireditev. Omenil bi le najvažnejše: koncert moškega zbora »Srečko Kosovel«, nastop stalnega gledališča iz Trsta, predstavitev knjige »Števerjan« Marjana Terpina in kot novost, da je lani društvo priredilo Briški praznik.

Marko Terčič je podal blagajniško poročilo in ugotovil, da ni bilo večjih problemov. Največji strošek predstavlja izdajanje Števerjanskega vestnika, največji dohodek pa prihaja iz izkopičnega festivala.

Po teh treh obveznih poročilih, kot jih predvideva statut, so sledila poročila posameznih skupin. Za Števerjanski vestnik je spregovoril Damijan Terpič. Zaustavil se je pri pomenu, ki ga ima mesečnik za obveščanje v vasi in na Primorskem ter opozoril na premajhno zanimanje s strani mladine za stalno dopisovanje.

Nato je Lojze Hlede v imenu svojega ansambla omenil uspehi koncert ob 15-letnici ustanovitve ansambla, pa tudi sodelovanje pri organiziranju vsakoletnega festivala, oddajo na RTV Ljubljana na Silvestrov večer in pomembno gostovanje pri Slovencih v Belgiji.

O življenju mešanega zbora je spregovorila Jolanda Corsi, ki je orisala zadovoljivo delovanje mešanega cerkvenega zbora, zlasti po vključitvi člana Slovenskega okteta Tomaža Tazona.

Prav tako je Simon Terpin orisal pozitivno delovanje SZ Brda, ki bo letos organiziralo že 17. športni teden. Zaradi odsotnosti dirigente mladinskega zbora Anke Černic je o njegovem delovanju poročal Marko Terčič.

Mirjam Hlede je v imenu odbora glasbene šole spregovorila o delovanju te ustanove in poudarila zanimanje mladih za glasbo.

Občni zbor se je zaključil s predstavitvijo kandidatne liste, ki je bila odobrena z večino glasov.

V četrtek 3. aprila je bila v Sedejevem domu ponovna seja društva »F.B. Sedej«, ki je imela na dnevnem redu izvolitev predsednika in razdelitev funkcij. Nosilec kandidatne liste na občnem zboru, Marko Terčič, je bil z večino glasov izvoljen za predsednika, podpredsednik pa je Florjan Longo. Tajniško mesto je ohranila Franca Padovan, podtajnik pa je Simon Terpin. Blagajniško mesto je prevzel Matej Terpin, zapisničarka pa bosta Vida Terčič in Vlasta Terpin. Za upravljanje doma in gospodarjenje bodo skrbeli: Aleksandra Perše, Romina Marassi, Mojca Terčič, Branko Terčič, Jelka Komjanc, Igor Ciglič in Martin Komjanc. Kulturna referenta bosta Mihael Corsi in Damjan Hlede, poročevalca pa Matjaž Terčič.

Kot je razvidno iz poteka in zaključka občnega zbora, se je društvo »F.B. Sedej« okrepilo z mladimi močmi, ki kažejo veliko volje do dela, s tem pa tudi za nadaljevanje narodnega, kulturnega in verskega poslanstva v Števerjanu in med Brici v duhu sporočil, ki nam ga je za pustil starejši rod. In tudi po zgledu osebnosti nadškofa F.B. Sedeja, po katerem nosi društvo ime.

Matjaž Terčič

Nabrežina

Na velikonočne praznike je v velikem tednu v tridnevni pripravi slovenske vernike salezijanec dr. Jože Sraka, italijanske pa msgr. Virgulin, pa tudi dva misijonarja Klemen Stolcer z Madagaskarja z diapozitivi po šolah in v župnišču, in p. Luigi iz Bangladeša pa kar v privatni družini v Kamnolomih. Skolov obisk je dal še posebnega poudarka bodisi razstavi ob 2000-letnici Kamnolomov, bodisi s sv. mašo za delavce na praznik sv. Jožefa. Na veliki petek se je tudi letos vršil križev pot v večernih urah na trgu pred občno, na velikonočno vigilijo pa se je razvila evharistična procesija po trgu pred cerkvijo ob zvokih nabrežinske godbe in množice z gorečimi svečami. Naj še omenimo, da so bili obredi velikega četrtega in vigilije troječni z upanjem, da je bilo vsem postreženo.

Kar tri dni so si obiskovalci z zanimanjem ogledovali razstavo velikonočnih pirhov, delo srednješolske mladine: letos v znamenju kamnolomov, mednarodnega sožitja in vestnega dela.

Občinska razstava ob dvatisočletnici kamnolomov se je zaključila zaradi velikega števila obiskovalcev šele 5. aprila. Menda si jo je ogledalo deset tisoč ljudi ter nad 60 šol. Po vsej verjetnosti bodo zgodovinske dokumentacije in kamnarski izdelki dobili primeren prostor v hiši »Igo Gruden«, katero bodo popravili in preuredili.

Dva pogreba. Dne 26. marca smo pokopali Anakleta Grudna, starost nabrežinskih kamnosekov, ki je slovel po pridnosti, natančnosti in delu za domačo cerkev. V četrtek 10. aprila pa smo pokopali Aldota Žerjela, nekdanjega športnika, mirnega in dobrega vaščana, ki je dolgo in potrpežljivo prenašal bolezen na nogi in podlegel v bolnišnici. Obema gre naša zahvala in želja po božjem plačilu. Domačim naše iskreno sožalje.

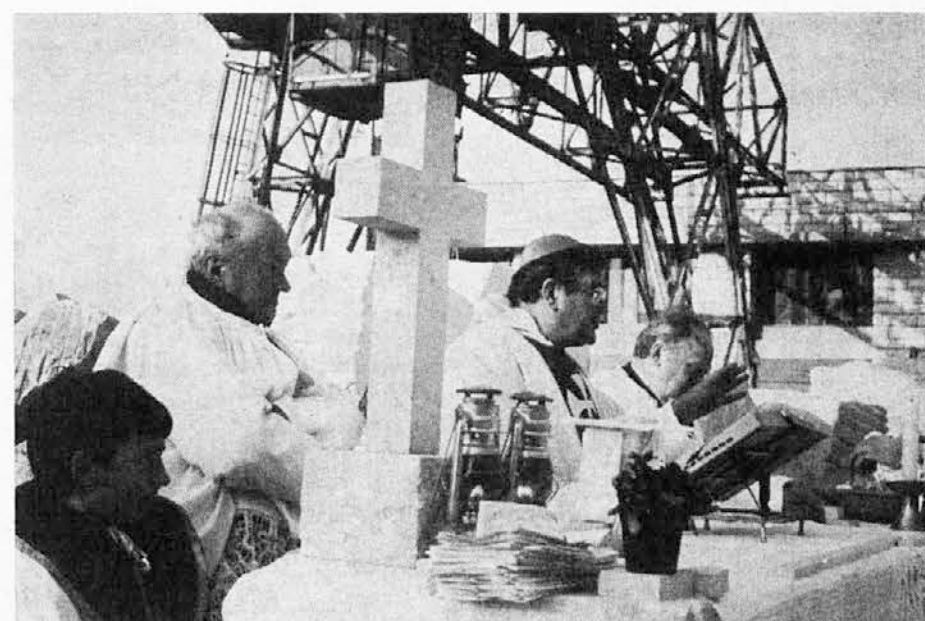
11. Pohod prijateljstva

Gorica je v nedeljo 13. aprila zopet dobila mladosten izraz, saj je nad 5.000-glava množica mladih ljudi preplavila njene ulice in se enajstič stekla prek odprte meje v Novo Gorico in nazaj.

Pohod prijateljstva se je letos na pobudo dušnih pastirjev obeh Goric in organizatorjev s te strani meje začel z lepo oblikovano skupno mašo na Travniku. Tudi somaševanje je bilo simbolično: predstavniki salezijancev, ki nosijo glavno težo organizacije, župnika iz obeh Goric ter predstavniki Slovencev v Gorici. Poleg pesmi, prošenj in misli o miru ter sožitju, ki ga želi pohod vsako leto utrditi in poglobiti, je izstopala misel, povezana z nedeljskim evangelijem. Apostoli so metali mreže v morje, a celo noč niso nič ulovili. Pristopi vstali Jezus ter jim pokaže pravo smer, kam naj vržejo mreže. Storili so tako in ulov je bil presenetljivo obilen. Tudi naša prizadevanja za mir in razumevanje med narodi bodo jalova, dokler ne bomo metali mreže v tisto smer in na tisti način, ki nam ga svetuje Kristus, Veliki Ribič in Knez Miru.

Cerkev sv. Ignacija je bila nabito polna kljub negotovosti zaradi slabega vremena. Mnogi pa niti niso vedeli za to novo možnost, ki jo kaže v bodoče ohraniti in še bolj ovrednotiti. Prijateljstvo naj se začne na pravih temeljih in z božjo pomočjo, potem bo imelo tudi trajno vrednost! V cerkvi smo začutili, da so važnejši majhni koraki, ki jih naredimo skupaj, kakor veliki, ki jih dela vsak sam.

Smer pohoda in proga sta bila podobna onim iz prejšnjih let. Mrzlo vreme je marsikoga zadržalo doma. Vse je potekalo v najboljšem redu in brez nezd. Zaključnega dela so se udeležili tudi predstavniki oblasti iz obeh Goric ter podelili pokale 64 skupinam. Vsi udeleženci pa so bili deležni večkratnega okrepčila po poti, ob koncu pa vojaške paštute. Prejeli so tudi spominsko medaljo z upodobitvijo Placuta s cerkvijo.

Za praznik sv. Jožefa letos je goriški nadškof p. Bommarco opravil v nabrežinskih Kamnolomih sv. mašo

Molitveno srečanje za duhovne poklice v Trstu

Četrta velikonočna nedelja je posvečena molitvi za duhovne poklice. Slovenski verniki na Tržaškem pa smo v ta namen molili že na tretjo velikonočno nedeljo 13. aprila. Seveda bomo molili tudi na četrto velikonočno nedeljo. Zakaj tako? K molitvi za duhovne poklice povabimo vedno skupino bogoslovcev iz Slovenije, ker pač svojih nimamo. Ti pa lahko pridejo k nam ali nedeljo prej ali nedeljo kasneje. Na svetovni molitveni dan so zadržani doma.

Letos so bili med nami minoritski bogoslovci. Osem jih je bilo in z njimi dva duhovnika. Zbrali smo se v cerkvi Novega sv. Antona. Udeležba ljudi ni bila najboljše, vendar zadovoljiva. Somaševali so gg. Marij Gerdol in trije drugi duhovniki. Bogoslovci so obogatili srečanje z lepim petjem in bogatimi mislimi po evangeliju. Jasno so nam povedali, kaj so duhovni poklici in nekateri tudi, zakaj so se za duhovniški in redovski poklic odločili. Pri priprošnji vernikov so zastopniki vseh naših katoliških organizacij izrekli svoje prošnje k Bogu za potrebe Cerkve med slovenskimi verniki na Tržaškem.

Cerkev Novega sv. Antona je sedaj v popravilu, zato bo verjetno treba za prihodnje srečanje izbrati kakšno drugo cerkev, če ne bodo popravila še končana. Je pa ta cerkev za skupna srečanja najbolj prikladna. - ZS

Mašniška posvečenja pred 50 leti v Trstu

Leta 1936 je napetost med tržaškimi škofom Fogarjem in fašističnim tajnikom dosegla svoj višek. Kmalu potem sta oba zapustila Trst. V takem napetem ozračju je škof Fogar opravil svoja zadnja mašniška posvečenja v Trstu. Posvetil je pet duhovnikov. Ti so bili: Bertin, Preti, Sissot, Zambon in Zupan.

Rojanski župnik Stefan Sissot pripoveduje, da je bilo posvečenje pri Starem sv. Antonu in sicer že ob sedmih zjutraj. Škof ni hotel iti k Sv. Justu, da se je izognil morebitnim fašističnim izzivanjem. Je bil izredno hladen. V cerkvi je bilo nekaj nad 20 ljudi. Škofu je asistiral msgr. Rovis. Po posvečenju je škof Fogar povabil novomašnike k sebi na zajtrk. S tem je bilo končano vse. Zlatomašniki zares nimajo prijetnih spominov na začetek duhovniške poti. Zato tudi lažje razumemo, da npr. zlatomašnik S. Sissot odklanja vsako zunanjo slovesnost. - ZS

Odgovor rasističnemu stališču svetovalca Gambassinija

Na vprašanje, ki ga je v deželni zbornici vložil svetovalec Gambassini 26. marca letos, je odgovoril sam predsednik deželne vlade Biasutti.

Na Gambassinijevo vprašanje, ali se lahko smatra za sprejemljivo dejstvo, da je predstavnik SSK dr. Drago Štoka (ki da zastopa le malenkostno etnično skupnost) izvoljen za predsednika tako delikatne komisije, ki jo predstavlja komisija za kulturo in šolstvo, je Biasutti poudaril, da tudi predstavnik narodnostne skupnosti, ki jo v deželni večini zastopa SSK, lahko popolnoma in vrednostno zastopa, brez vsake ovire, tako važno deželno komisijo kot je tretja za kulturo in šolstvo.

V diskusiji o zakonu, ki predvideva 40 milijard lir za občine in pokrajine v naši deželi, je takoj zatem interveniral svetova-

lec SSK dr. Drago Štoka, ki se je strinjal s prizadevanji odbora in večine za tak prispevek vsem občinam in pokrajinam v naši deželi.

Izredno oster je bil nato dr. Štoka v polemiki z Gambassinijem, ki mu je dejal, da je njegovo zadržanje, ker se je postavil proti zastopstvu Slovence na Deželi rasistično in obenem najavil proti njemu kazensko prijavo tudi pred mednarodnim sodiščem v Haagu.

O Gambassinijevi izjavi, od katere pa so se ostali predstavniki Liste za Trst ogradili, je razpravljalo tudi deželno tajništvo SSK in se popolnoma strinjalo s stališči in zadržanjem svojega deželnega svetovalca Štoka.

Udeležencem tržaškega romanja na Brezje in v Dravljah

Kot že napovedano, bo romanje v petek 25. aprila. Potovali bomo v osmih avtobusih. V avtobusu št. 1 romarji iz Sv. Križa; v avtobusu št. 2 od Sv. Ivana in Sv. Jakoba; v avtobusu št. 3 od Marijine družbe v ul. Risorta in iz Devina; v avtobusu št. 4 iz Ricmanj, Domja in Zavelj; v avtobusu št. 5 iz Mačkolj, Dolne, Boršta in Kontovela; v avtobusu št. 6 s Katinare in Opčin; v avtobusu št. 7 iz Rojana in v avtobusu št. 8 od Sv. Vincencija, od Salezijancev in iz Zgonika.

Avtobusa št. 1 in 7 bosta odpeljala ob 7. uri. Avtobusi št. 2, 3, 4 in 6 bodo odpeljali iz prvih krajev ob 6.30; avtobusa 5 in 8 pa bosta odpeljala iz prvih krajev ob 6. uri.

Romarji od Sv. Vincencija se odpeljejo s trga Perugino, od Salezijancev pa s trga Pestalozzi.

Na Brezjah bo slovesno somaševanje ob 11. uri. Pred somaševanjem bo skupna molitev rožnega venca in med tem priložnost za spoved. Spovedovali bodo tamkajšnji frančiškani.

Kje in kdaj bo kosilo, bomo povedali v avtobusih.

Po kosilu se bomo odpeljali na Bled. Tam si bomo ogledali župnijsko cerkev in se lahko peljali tudi do cerkvice na otoku.

Ogled nove cerkve v Dravljah in slovesna zaključna pobožnost bosta ob 18. uri. Vsem romarjem priporočamo točnost in potrpežljivost.

Misijonar Radko Rudež je bolan

V pismu z dne 19. marca sporoča misijonar Radko Rudež, ki deluje v Zambiji, da je težko bolan. Po velikonočnih voščilih pravi:

Pismo bi bil moral napisati v začetku meseca, pa sem doživel pravi živčni zlom, od katerega se še nisem opomogel. Dali so me v sveto olje, ki je čudovito pomagalo, toda živčna napetost se vrača v valovih in me zelo muči. Bojim se, da je moje delo v misijonih končano. »Mama, hvala za vse!« je dal brat napisati na maminem grobu. Podobne besede se mi stalno vračajo v drugi obliki: »Jezus, hvala za vse!«

Vsem vam, dragi prijatelji, se prav iz srca zahvaljujem za vse, kar ste mi do brega storili na duhovnem in gmotnem področju. Da mi je bilo delo lahko, se moram zahvaliti temu velikemu zakladu zaledja, zakladu misijonarskih podpornikov!

Zgornje pismo je nadaljeval 29. marca in pripisal: »Odkar sem napisal zgornje pismo, nisem nič boljši. Skozi vse te dneve sem bil na prisilnem počitku. Molite zame!« - SZ

Banca Agricola Gorizia c.r.og.l.
Kmečka banka Gorica v.z.o.j.

VABILO ČLANOM

na 77. redni občni zbor, ki bo v mali dvorani Kulturnega doma v Gorici, ul. I. Brass 20

v četrtek 24. aprila ob 18. uri

s sledečim dnevnim redom:

- poročilo Upravnega sveta za poslovno leto 1985;
- poročilo Nadzornega odbora;
- odobritev bilance za poslovno leto 1985.

UPRAVNI SVET

Z GORIŠKEGA

Letošnji »Praznik frtalje« v Rupi

V kroniki Katoliškega glasa z dne 15. aprila 1971 zasledimo naslednjo novico: »Pevski zbor Rupa-Peč se je namenil, da poživijo kulturno življenje v vasi. V zvezi s tem bo v nedeljo 25. aprila, ko je že tradicionalni praznik farnega patrona sv. Marka, kulturna prireditev. Ta bo ob 15.30 na prostem pri rupenski cerkvi.«

Tako je nastal Praznik frtalje, ki ima zanimivo ozadje. Tako Rupa kot Peč sta do razmejitve cerkveno spadali pod župnijo Miren. Služba božja se je v omenjenih vaseh vršila na leto nekajkrat in ob tej priložnosti so sodelovali tudi pevci iz Mirna. Na dan rupenskega patrona sv. Marka 25. aprila so se mirenski pevci pomudili v Rupi cel dan, da so sodelovali pri popoldanski službi božji. Pri tem so jih Rupenci za njih poštrevnost nagradili z domačo frtaljo.

Letos bo celotni praznik v tretje potekel na cerkveni parceli pod cerkvijo. Člani društva so prostor razširili, s tem pa dobili nov prostor za buffet in ostalo, kar je prej stalo ob cerkvi.

Letos bo zbor Rupa-Peč pripravil praznik, ki bo potekal tri dni s sledečim sporedom: v petek 25. aprila nastopi pod vodstvom Rezi Češčet ženski zbor iz Sovodenj ter moški zbor iz Štmavra pod vodstvom Gabrijela Devetaka, dekleta iz Rupe-Peči pa bodo uprizorile igrice »Časi-ka kave«. Ansambel »Priatelji« bo poskrbel za veselo razpoloženje.

V nedeljo 27. aprila nastopi najprej mladinski pevski zbor Rupa-Peč pod vodstvom Nadje Kovic. Sledil bo koncert moškega zbora Alpina iz Zirov v Sloveniji. Nastop zbora sovпада v okvir kulturnega sodelovanja med pobratenima občinama Sovodenje in Škofja Loka. Novost letos bo zabavno tekmovalanje v pripravi frtalje. Tekmovalci bodo prejeli na prireditvenem prostoru plinsko pečko in vse, kar je potrebno za pripravo frtalje. Kdor od tekmovalcev bo hotel še kaj dodati (npr. salamo ali pršut), si bo moral to sam oskrbeti. Posebna komisija bo ocenila posamezne frtalje. Ob zvokih ansambla Furlan se bo praznik nadaljeval.

Na dan 1. maja pa bodo nastopili v komediji »Barillonova poroka« igralci PD Štandrež, čemur bo sledil že tradicionalni govor. Imel ga bo častnikar radia Trst A Saša Martelanc. Z glasbo bo nadaljeval ansambel »Priatelji«.

Ce si je zbor Rupa-Peč pred 14 leti zadal nalogo, da v zvezi s praznovanjem farnega zavetnika poživijo kulturno delovanje v vasi, smemo reči, da je njegovo delovanje v teh letih zdaleč preseglo začrtani cilj, saj nudi na prireditvi vedno bogat kulturni program. V zadnjih letih je zadobil Praznik frtalje v okviru ZSKP še posebno poslanstvo, kajti 1. maj je tudi osrednji delavski praznik.

Organizatorji praznika tudi letos obljubljajo dobro založen buffet, v katerem ne bo manjkala frtalja in kar k temu še spada. - R. D.

Župnija sv. Andreja in PD Štandrež vabita na

KONCERT

mešanega zbora »Hrast« iz Doberdoba ob sodelovanju komornega orkestra, ki bo v **četrtek 24. aprila ob 20.30** v župnijski cerkvi v Štandrežu. Na sporedu so moteti iz renesančnega in baročnega obdobja ter iz vzhodne liturgije, Gruberjeva latinska maša in odlomka iz Händlovega oratorija »Mesija«. - Vodi Hilarij Lavrenčič.

Pogledali smo v Indijo

G. Vinko Zaletel je v nedeljo 13. aprila popeljal precej številne udeležence v daljno Indijo. Niso se peljali z letalom, temveč samo v duhu in po diapozitivih sledili njegovemu obisku v Indiji, kamor je pred 20 leti odšel na obisk k slovenskim misijonarjem in misijonskim sestrām, ki jih je takrat bilo v tisti deželi kakih 20. Danes jih je manj, ker so nekateri v tem času umrli.

Potovanje se je začelo na jugu v Kerala, kjer je svoje misijonsko življenje končal apostol sv. Tomaž, za njim pa ga je čez 1500 let nadaljeval sv. Francišek Ksaverij. Sedaj sta tam slovenska misijonska brata Kešpret in Ludvik Zabret. Iz Kerali in Madrasa nas je peljal v Kalkuto in njeno okolico, kjer je bil nekoč »slovenski« bengalski misijon, ki so ga vodili naši jezuiti. Danes so tam še p. Jože Cukale in kaka sestra. Je pa tam m. Terezija, ki jo je obiskal in ujel v svoj aparat g. Vinko z njenimi oskrbovanci. Seveda nam je pokazal tudi Bombay in še to in ono. Vsega ni mogel, ker je bilo diapozitivov preveč.

Zato se bomo z njim peljali v Indijo še ob kakem drugem njegovem obisku. Mor-da ga bomo povabili k ponovitvi zlate maše, ki jo bo letos obhajal.

Na isto brezplačno potovanje je zvečer popeljal tudi Štandreže.

Goriško romanje v Lurd

Kot vsako leto prireja tudi letos Unitalsi iz Gorice romanje bolnih in zdravih v Lurd in sicer od 20. do 26. julija. Zadnja leta se je pridružila temu romanju tudi lepa skupina naših slovenskih vernikov, ki jih je spremljal naš duhovnik. Vodstvo romanja nam je dalo na razpolago posebne železniški voz in tudi v Lurdu smo bivali skupno v hotelu ter imeli nekatere pobožnosti sami. Če se bo letos priglasiło več naših romarjev, bo tudi to pot takó.

Kdor bi želel na to romanje, naj se obrne na duhovnijo sv. Ivana v Gorici, kjer bo prejel vsa potrebna pojasnila. Lahko pa se priglasi tudi naravnost na Unitalsi, toda pomešan bo med druge romarje na vlaku in v lurskih hotelih.

Uspeh slovenske rojakinje

Dr. Nadja Lupinc, znana po svojih študijah o Ivanu Trinku, je zmagala natečaj za prevajalko iz slovenščine na ministrstvu za notranje zadeve. Rimska slovenska skupnost s Slovenikom in društvom A. M. Slomšek ji iskreno čestita.

Počitniške kolonije za otroke z Goriškega in Tržaškega

Slovenska Vincencijeva konferenca iz Trsta in Gorice obvešča, da bo tudi letos organizirala letovanje v hrbljih za otroke od 5. do 13. leta starosti (zadnji letnik otroških vrtcev, vsi razredi osnovne in nižje srednje šole). Organizirani bosta dve izmeni: prva pretežno za dečke v juliju, druga pretežno za deklice v avgustu; obe bosta v Comegliansu (Karnia).

Otroci naj se vpišejo pri svojih učiteljih ali v uradu svoje občine ali pa v Gorici v Katoliški knjigarni.

OBVESTILA

Romarjem v Milan. V nedeljo 20. aprila poromajo naši verniki v Milan. Odhod bo zgodaj zjutraj, ker je pot dolga. Program je sestavljen, zato bi slavje moralo dobro uspeti, zlasti če bo tudi vreme naklonjeno. Zvedeli smo, da je mestna uprava dala izredno dovoljenje, da bodo smeli avtobusi parkirati prav blizu stolnice. Milan bo torej naše romarje z veseljem sprejel. Mi jim želimo srečno pot in dosti božjih milosti.

Šmarnice 1986 so naprodaj v Katoliški knjigarni.

Razstava kiparja Negovana Nemca iz Nove Gorice je bila odprta v torek 15. aprila v goriškem Avditoriju in bo na ogled do 10. maja.

V Kult. domu v Gorici nastopi SSG iz Trsta z igro I. Cankarja »Pohujšanje v Dolini šentflorjanski« v nedeljo 20. aprila ob 16. uri red A, v ponedeljek 21. aprila ob 20.30 red B in v torek 22. aprila ob 20.30 red C.

1. letošnji strežniški shod za tržaške strežnike bo v soboto 19. aprila ob 15. uri v Marijanišču na Opčinah.

V Kult. domu v Trstu bo SSG v petek 18. aprila ob 11. uri uprizorilo Ivana Cankarja »Pohujšanje v Dolini šentflorjanski«, v soboto 19. aprila ob 9.30 in 11. uri, v sredo 23. aprila ob 11. uri ter v četrtek ob 9.30 in 11. uri pa igro »Mali princ«.

Skavtska organizacija - tržaško vodstvo veje voličev in veveric sporoča vsem članom in prijateljem, da bo letošnje jurjevanje v nedeljo 20. aprila v Medji vasi. Zbiranje na trgu v vasi ob 9.30. Zaključek celotnega programa ob 18. uri.

SSG iz Trsta uprizori igro za otroke »Pavliha in Mica« v sredo 23. aprila ob 20.30 v srenjski hiši v Borštu, v četrtek 24. aprila ob 20.30 pa v dvorani v Mačkolljah.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 bo v ponedeljek 21. aprila govoril Taras Kermauner o knjigi Franka Bükviča »Vojna in revolucija«. Začetek ob 20.30.

Občini Dolina in Sežana sporočata, da bo v soboto 19. in nedeljo 20. aprila med 8. in 19. uro prost prehod državne meje pri Botaču na območju Glinščice-Beka in obratno. Obiskovalci naj imajo pri sebi veljaven osebni dokument in čim manj izletniške opreme.

Društvo naravoslovcev in tehnikov »Tone Penko« vabi člane in prijatelje na predavanje dr. Petra Suhadolca »Potresi« v sredo 30. aprila ob 20.30. Predavanje bo v Peterlinovi dvorani, ul. Donizetti 3, Trst. Po predavanju bo občni zbor članov.

DAROVI

Za Katoliški glas: Kristina Mazora, Gorica 50.000; Rozina Volk 20.000; Rafaela Ferfolja 10.000; N. N., Trst 20.000; g. Franc Gaber, USA 100 dol.

Za katoliški tisk: ob pogrebu Karoline Slavec njena sestra Bernarda 50.000; iz zapuščine pokojnice 50.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: N. N. 1.000.000 lir.

Za cerkev v Sovodnjah: I. K. 300.000; razni 25.000 lir.

Družina Soban, Jamlje: za cerkveni zbor v Jamljah in zbor Fantje izpod Grmade po 150.000 in za cerkev v Jamljah 250.000; za novo telovadnico v Gorici 500.000 in za misijonarja I. Stanta 500.000 lir.

Za cerkev v Jamljah: namesto cvetja na grob Gizele Soban so darovali: sorodniki 250.000, Anastazija Antonič 50.000, Marija Devetak-Antonič 50.000, družina Frandolič v spomin pok. tete Gizele 100.000 lir.

Bivši učenci in prijatelji iz Laškega so se spomnili pok. šolnika prof. Huberta Močnika s sv. mašo in zbrali ob tej priložnosti za potrebe verske skupnosti v Laškem 110.000 lir.

Za nabrežniški zvon: družina Schart v spomin K. Grudna 20.000 lir.

Za kapelico v Cerovljah: Anton in Eva v spomin na pok. brata Jožefa Legiša 100.000; Emilija in Pavlica v spomin istega 100.000; Veronika Abram 10.000; N. N., Mavhinje 100.000 lir.

Za Skupnost Družina Opčine: Saška in Boris Grgič, Bazovica 50.000; nečakinja Marija v spomin Marije Križmančič Stefanove 50.000; Sveta, Salež (44) 20.000; druž. Spada, Trst 50.000; druž. Sancin in Milka Grgič namesto cvetja na grob Marije Renico (Jugoslavija) 20.000; druž. Kalc namesto cvetja na grob Fabia Mosenovich 10.000 lir.

Za cerkev na Ferlugih: druž. Ferluga 30.000; Pavla Gec 10.000 lir.

Za cerkev na Banih: namesto cvetja na grob Zelke druž. Milkovič 30.000, druž. Vidau 20.000, druž. Skabar 20.000, Aldo Ban 15.000, Kristina Husu 10.000, Loric Ban 10.000, Marija Krevatin 10.000, Marija Ban 5.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Natale Budai 100.000; Ana in Cvetka Gialli 100.000; druž. Bradetich 100.000; Zofka in Petrica Škerlavaj 50.000; Valerija, Marija in Milka 60.000; Rihard Rebula 30.000, Slavka Ferlat 20.000; Marta Malalan 20.000; Lojzka Škerlavaj 25.000; Marija Sosič 10.000; Sonja Mahnič-Sajn 10.000; Natalija, Viktor in Julija Vremec 150.000 lir.

Za obnovo fresk v bazovski cerkvi: N. N. 100.000; Darinka Leban 40.000; N. N. 100.000; žalujoča družina v spomin Viktorja Mlač 50.000; N. N. 100.000; druž. Marc v spomin Antonije Križmančič, Barbare Opeka, Vinka Križmančiča in Marije Stefanove 35.000; Marija Drejkova 20.000; družina Marc-Martini v spomin Antonije 20.000; Titty Smecchia 20.000; Marija Truskotova 20.000; Ana Cuder Križmančič v spomin Marije Živic 20.000; Berdon, Ricmanje 10.000; Milka Izakova 20.000; Marija Žepensčeva 10.000; Josip Marc Laljkov 10.000; Marija Marc in Danica Rebula v spomin Antonije Grgič 10.000; Marija Rudetova, Padriče 10.000; druž. Bacci 10.000; don Emilio Gamboso 10.000; Berdon, Ricmanje 10.000; Severina Buzečan 5.000; Tehovi 5.000 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: N. N., Gročana 40.000; druž. Bak, Draga 10.000; Dora Križmančič 10.000; verska skupina iz tržaške župnije 10.000 lir.

Za cerkev na Padričah: druž. Caputto 14.000; Drejčevi 10.000; druž. Bacci 10.000; Marija Rudetova 10.000 lir.

Za cerkev v Gropadi: Lojzka Županova 10.000; Stefanija Blunkotova 10.000; Amalija Pečar 10.000; Anita Slavec 10.000 lir.

Za cerkev na Pesku: Marija in Milan Ražem v spomin tete Marije 20.000; žalujoča družina v spomin Marije Ražem 20.000; Marija Racman 10.000, Kristina Rapotec 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: druž. Siviz 30.000; Albina Košuta v spomin pok. sva-kinje Gizele 20.000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: Marijan Bajc ob 20-letnici mamine smrti 10.000 lir.

Za cerkev v Mačkolljah: starši otrok zbora Slovenski šopek ob smrti Karoline Slavec vd. Smotlak 110.000; ob isti smrti tri svakinje 75.000, župnijski svet Mačkollje 100.000, Benjamin in Adelina 40.000, Valerija Zobin 10.000, druž. Gherbassi 10.000; iz zapuščine pok. Karoline Slavec 50.000 lir.

Za cerkveni zbor Mačkollje namesto cvetja na grob Karolini Slavec vd. Smotlak njeni otroci 200.000, tri svakinje pa 75.000 lir.

Za cesto na Sv. goro: P. A. v spomin na svoje rajne 100.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Šport

MOSKA C2 LIGA

Olympia - Bor 3 : 1

(15 : 11, 13 : 15, 15 : 9, 15 : 10)

Po dolgem času je Olympia Elektroterpin končno izbojevala zmago. Kot v prvem delu prvenstva so tudi tokrat naši fantje odnesli obe točki v slovenskem derbiju proti Boru, ki je s sobotnim porazom izgubil skoraj vsako upanje za napredovanje Olympia, katera je izrazila svojo premoč s tolkačem Simonom Terpinom, kateremu Borov zid kar ni bil kos. Prav tako se je tokrat izkazal Damjan Terpin, ki je z odličnim blokom zaustavljal srdite napade belo-zelenega Stančiča.

Ze v prvem setu so plavi igrali zelo poštrevovalno. V drugem je bil boj izenačen do rezultata 13 : 13, tedaj pa so Borovci niz odločili v svojo korist. Tretji in četrti set pa sta bila v znaku napredovanja Olympie, katera je izrazila svojo premoč s tolkačem Simonom Terpinom, kateremu Borov zid kar ni bil kos. Prav tako se je tokrat izkazal Damjan Terpin, ki je z odličnim blokom zaustavljal srdite napade belo-zelenega Stančiča.

ZENSKA I. DIV.

Olympia - Lucinico 2 : 3

(15 : 10, 12 : 15, 15 : 8, 10 : 15, 15 : 17)

Robert Cotič

I. MOSKA DIV.

Lucinico - Soča 1 : 3

(4 : 15, 13 : 15, 15 : 8, 10 : 15)

Soča se je tokrat prijavila v skoraj polni postavi. Jasno je bilo zaznati, da je tekma pomembna predvsem v luči končnega izida. Pri tem je umanjala privlačnost igre in tekma ni vžgala občinstva. Soča je zbrano, navidezno hladnokrvno po malem povsem obrzerala udarno moč domačinov.

V soboto igra Soča Cer Impex doma proti Corridoni iz Foljana ob 18.30. - (pt)

30. 4. 1981 — 30. 4. 1986

Minilo je pet let, odkar nas je zapustil

CELESTIN MALALAN

Vedno se ga radi spominjajo žena Ivanka, hčeri Nadja in Savica z zetoma ter vnuki Aleksander, Martin, Mitja, Breda in Andrejka.

Spored od 20. do 27. aprila 1986

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 A. Goljevšek: »Hiša«. Radijska igra. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Kmetijski tednik. 14.10 Nediški zvon. 14.40 A. Marodič: »Tisoč na en maha«. Radijska pripoved. 16.30 Športne novice. 18.30 Košarka Maltini Pistoia - Jadran.

Ponedeljek: 8.10 Štirideset let... 10.10 Koncertni operni spored. 13.20 Revija Primorska poje: Tržaški oktet, moški zbor Jezero iz Doberdoba. 14.10 Iz šol. sveta. 15.00 Otroški kotichek: »Glasbene pravljice«. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncert ni in operni spored. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Med Brdi in Jadranom. 17.05 Kult. kronika. 17.05 Mi in glasba. 18.00 I. G. Kovačič: »Jama«.

Sreda: 8.10 Gledališki glasovi. 10.10 Koncertni operni spored. 13.20 Revija Primorska poje: Dekliški zbor Devin, mešani zbor M. Pertot iz Barkovlj. 14.10 Gospodarska problematika. 15.00 Čarobni globus. 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Orglar Andrej Pegan. 18.00 Pravljica na Slovenskem.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 13.20 Slovenska popevka. 14.10 Literarni utrinek. 16.00 Na goriškem valu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Primorska poje. 18.00 Štirideset let...

Petek: 8.45 Na goriškem valu. 9.30 Dokumetnarna oddaja o nacističnih taboriščih. 10.30 A. Casella: Missa solemnis »Pro pace«. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Benedicija in njen Cedermac Angel Cracina. 15.00 Iz filmskega sveta. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.00 Primorska poje. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncert v Asolu. 14.10 Etnična pripadnost in zavest. 15.00 Otroški kotichek: »Kaj je na koncu sveta?«. 16.00 Zgodovina je vedno že svoja lastna zgodba. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 A. Marodič: »Mojstri«.

DAROVI

Za slovenske misijonarje: Albina Copič 50.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Lojzka Škerlavaj, Opčine 25.000 lir.

Za misijone: družina Klun 25.000; Rafaela Ferfolja v spomin brata Romana 20.000 lir.

Za lačne po svetu: Ema Rudolf 50.000; druž. Klun 25.000; Katarina Bole 100.000; N. N., Gorica 20.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 400 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob zadnjem slovesu naše drage mame

Gizele Legiša vd. Soban

se toplo zahvalimo g. župniku A. Prinčiču in so-maševalcem gg. A. Lazarju, K. Humarju, M. Rijavcu, B. Breclju za svečani pogrebni obred. Msgr. F. Močniku, cerkvenemu pevskeemu zboru ter zboru Fantje izpod Grmade. Najlepša zahvala naj gre vsem sorodnikom in številnim znancem za sočustvovanje ter vsem, ki ste v njen spomin poklonili cvetje ali darovali v dobre namene.

Hvaležni otroci z družinami

Jamlje, 16. aprila 1986

ZAHVALA

V 86. letu starosti nas je za vedno zapustil dragi mož, oče, nono in pranonno

Ignacij Buzzinelli

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in vaščanom, g. župniku Kodelji, cerkvenemu zboru, darovalcem cvetja in vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Zalujoči vsi njegovi

Jazbine, 11. aprila 1986